

Posłaniec św. Brunona

Nr 227

01 maja 2016

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacio z Kwerfurtu w Łomży

Drugie przykazanie kościelne: „Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty”

Podczas wizyty w Płocku, 7 czerwca 1991 r., Ojciec Święty Jan Paweł II mówił: „Nie zapominajmy, że pieniądź, bogactwo i różne wygody tego świata przemijają. Osoba ludzka jest ważniejsza niż rzeczy, a dusza jest ważniejsza niż ciało”. W trosce o naszą duszę, o osiągnięcie życia wiecznego i oglądanie Boga twarzą w twarz Kościoł, jak bardzo zatroskana matka zobowiązuje swoje dzieci w drugim przykazaniu kościelnym, by przynajmniej raz w roku pojednały się z Bogiem i ludźmi w sakramencie pokuty. Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza, że drugie przykazanie kościelne „zapewnia przygotowanie do Eucharystii przez przyjęcie sakramentu pojednania, który jest kontynuacją dzieła nawrócenia i przebaczenia, zapoczątkowanego na chrzcie”. Jest tu wyraźne odwołanie się do Kodeksu Prawa Kanonicznego, w którym czytamy:

„Každy wierny, po osiągnięciu wieku rozeznania, przynajmniej raz w roku winien wyznać wiernie wszystkie swoje grzechy ciężkie”. Stwierdzenie, że do sakramentu pokuty należy przystąpić „przynajmniej raz w roku” należy rozumieć jako wyznaczenie pewnej nieprzekraczalnej granicy, koniecznego minimum, a nie wystarczającej normy, przy której zastosowaniu wszystko już jest w porządku. Częsta spowiedź pomaga w rozwoju duchowym, zwiększa wrażliwość wewnętrzną oraz otwartość na działanie Ducha Świętego. By lepiej zrozumieć ducha drugiego przykazania kościelnego, należy sięgnąć do historii. Praktyka pokutna istnieje w Kościele od dawna. Ma ona swój początek i źródło w zdarzeniach opisanych w Ewangelii. W historii Kościoła zmieniały się formy pokuty. Gdy chrześcijanin popełnił grzech ciężki, mógł dostąpić jego odpuszczenia przez wyznanie go przed zwierzchnikiem gminy chrześcijańskiej i wypełnienie pokuty. Na czas pełnienia pokuty był wykluczony ze społeczności kościelnej, potem zaś ponownie zostawał do niej przyjmowany. Owo wykluczenie ze społeczności i przyjęcie do grona pokutników połączone z nakładaniem szat pokutnych i posypywaniem głowy popiołem następowało kilka tygodni przed Wielkanocą. Faza końcowa miała miejsce w Wielki Czwartek albo w Wielką Sobotę. Praktyka pokuty publicznej przetrwała aż do połowy średniowiecza. Na przełomie I i II tysiąclecia ustąpiła ona spowiedzi regularnej i element pokuty zredukowany został do pokuty sakramentalnej. Sobór Laterański IV w 1215 r. zobowiązał chrześcijan do wyznawania grzechów przynajmniej jeden raz w roku. Sformułowano wówczas obowiązek odbywania corocznej spowiedzi przed własnym kapłanem, albo za jego pozwoleniem przed innym kapłanem oraz nakaz przyjmowania Komunii św. w okresie wielkanocnym. W pierwszym okresie dziejów Kościoła w sakramencie pojednania został wyakcentowany element samej pokuty czyli zadośćuczynienie za grzechy; stąd sakrament ten nazywano wtedy pokutą. W średniowieczu punkt ciężkości przesunął się na wyznanie grzechów przed kapłanem, co uważano za najważniejsze i najtrudniejsze; dlatego ten sakrament nazwano spowiedzią. Dzisiaj nie rezygnując z tych elementów, trzeba bardziej niż dawniej uwzględnić społeczny charakter pokuty. (c.d. na str. 3)

Ewangelia wg Św. Jana (J 14, 23-29).

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy w nim przebywać. Kto Mnie nie miłuje, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem przebywając wśród was. A Poczyszciciel, Duch Święty, którego Ojciec posłał w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się nie lęka. Słyszeliście, że wam powiedziałem: Odchodzę i przyjdę znów do was. Gdybyście Mnie miłowali, rozradowalibyście się, że idę do Ojca, bo Ojciec większy jest ode Mnie. A teraz powiedziałem wam o tym, zanim to nastąpi, abyście uwierzyli, gdy się to stanie.

* * * * *

NIEROZERWALNA WIĘŹ – DUCH ŚWIĘTY I MY

Jezus nie zostawia nas w naszych konfliktach i rozdarciach. Jako ludzie toczyliśmy różne walki i zmagania – ze sobą, w sobie, z innymi. A On posyła nam Ducha, dzięki któremu przez te konflikty – paradoksalnie – jesteśmy bliżej Prawdy.

Jak widzimy w dzisiejszym pierwszym czytaniu, poróżnienia zdarzały się już w Kościele pierwotnym. Kościół jednak się nie rozpadł, przeciwnie, w decyzjach i postanowieniach pojawił się Duch Święty, a przez Niego wszystko zaczęło iść w dobrym kierunku: „Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my”. Ta jedność apostołów z Duchem Świętym pozwala im być fundamentem wiary, dlatego w drugim czytaniu słyszymy: „A mur Miasta ma dwanaście warstw fundamentu, a na nich dwanaście imion dwunastu

Apostołów Baranka”. Zatem fundamentem naszej wiary jest nauka apostołów, bo istnieje ta nierozwalna więź: „Duch Święty i my”. Właśnie tego Ducha nieustannie w Kościele wzywamy i zapraszamy, ponieważ rodzące się we wspólnocie spory wewnętrzne i zewnętrzne rozbijają nas, wprowadzają zamęt i niepokój. Dlatego w dzisiejszej Ewangelii słyszymy o wzajemnym powiązaniu obecności Ducha z pokojem, który daje nam Jezus: „A Poczyszciciel, Duch Święty, którego Ojciec posłał w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak, jak daje świat, Ja wam daję”. Wzywajmy więc Ducha Świętego, ilekroć w naszych wewnętrznych czy zewnętrznych konfliktach zawodzi nasza ludzka mądrość i pojawia się zamęt. On poprowadzi nas w dobrą stronę i zaprowadzi pokój.

* * * * *

Papież do nastolatków: miłość jest czymś pięknym, to droga do szczęścia

Papież podkreślił, że prawdziwy przyjaciel Jezusa wyróżnia się zasadniczo konkretną miłością jaśniejącą w jego życiu. Zachęcał, by pójść do Jego szkoły, która jest szkołą życia, aby nauczyć się miłowania.

„Przede wszystkim, kochać jest rzeczą piękną, jest drogą do bycia szczęśliwym. Ale nie jest to łatwe, jest wymagające, kosztuje wiele wysiłku. Pomyślmy na przykład o tym, jak otrzymujemy prezent: czyni nas to szczęśliwymi, ale by przygotować ten dar osoby hojne poświęciły czas i wysiłek, i w ten sposób, obdarzając nas czymś, dały nam też nieco z samych siebie, coś czego potrafiły się wyrzec. Pomyślmy także o darze, jaki uczynili wam rodzice i animatorzy, pozwalając wam przybyć do Rzymu na ten poświęcony wam Jubileusz. Zaplanowali to, zorganizowali, przygotowali dla was wszystko, a to daje im radość, nawet jeśli zrezygnowali może z jakiejś własnej podróży. To jest konkret miłości. Miłość znaczy bowiem dawać, nie tylko coś materialnego, ale coś z samych siebie: swój czas, swoją przyjaźń, swoje zdolności” – podkreślił Franciszek.

Drugie przykazanie kościelne... (dokończenie ze str. 1)

Chrześcijanie wezwani są przez Boga do świętości. Jej początkiem jest radykalne nawrócenie. Zaczyna się ono od uznania własnej grzeszności. „Ten, kto wyznaje swoje grzechy – uczy św. Augustyn – już działa razem z Bogiem. Bóg osądza twoje grzechy; jeśli ty także je osądzasz, jednoczysz się z Bogiem” Zapamiętajmy: Sakrament pokuty został ustanowiony wówczas, gdy Chrystus przekazał Apostołom władzę odpuszczenia grzechów. Kościół dla dobra swoich dzieci polecił przystępowanie do niego przynajmniej raz w roku, by można było w okresie wielkanocnym przyjąć Komunię św. i radować się w pełni tajemnicą Zmartwychwstania Pana.

Trzecie przykazanie kościelne: „Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię Świętą”

Jan Paweł II w „Liście do dzieci” napisał: „niezapomnianym spotkaniem z Panem Jezusem jest bez wątpienia Pierwsza Komunia Święta”. Ze wzruszeniem wspominał ten dzień swojego życia. Podobnie większość przyjmujących po raz pierwszy Jezusa doświadcza radości i pragnie przyjmować Go jak najczęściej. Co dzieje się potem? Ze smutkiem trzeba sobie uświadomić fakt, że obecnie w Polsce dwie trzecie ochrzczonych nie uczestniczy w niedzielnej Eucharystii, a jeszcze większy procent rezygnuje ze spowiedzi i Komunii Świętej. W obowiązującej obecnie wersji przykazań kościelnych, trzecie z nich brzmi: „Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjąć Komunię Świętą”. Przykazanie to określa minimum w przyjmowaniu przez wiernych Ciała i Krwi Pańskiej oraz wskazuje najwłaściwszy do tego czas. Jak ważne jest przyjmowanie Komunii Świętej świadczą słowa Jezusa: „Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki”. Trzecie przykazanie kościelne ukazuje program absolutnego minimum bycia katolikiem, który co najmniej raz w roku jednoczy się z Chrystusem Eucharystycznym. Duchowość minimalistyczna to „najniższy szczebel” życia duchowego, wymaganie chroniące przed całkowitym zerwaniem więzi z Bogiem. To swego rodzaju linia demarkacyjna między byciem katolikiem a „wyłączeniem się” ze wspólnoty wiernych przez świadome zerwanie jedności z Chrystusem i Kościołem. „Kościół zobowiązuje wiernych do uczestniczenia w niedzielę i święta w Boskiej liturgii i do przyjmowania Eucharystii przynajmniej raz w roku, jeśli to jest możliwe w Okresie Wielkanocnym, po przygotowaniu się przez sakrament pojednania”.

Jeśli katolik bierze czynny udział w sakramentalnym życiu Kościoła i często przystępuje do Komunii św., to omawiane przykazanie daje mu przestrzeń do miłości i stanowi punkt wyjścia w drodze do świętości. Ewentualna jedna w roku Komunia Święta ma być przyjęta w okresie wielkanocnym. W liturgii Kościoła Rzymskokatolickiego okres wielkanocny rozpoczyna się w Wigilię Paschalną rozpoczynającą obchody Zmartwychwstania Pańskiego. Okres komunii wielkanocnej kończy się w Uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Możliwe jest wypełnienie przykazania w innym okresie liturgicznym zgodnie z orzeczeniem zawartym w Kodeksie Prawa Kanonicznego, że dla słusznej przyczyny nakaz ten wypełnia się w innym czasie w ciągu roku. Praktyka Komunii św. wielkanocnej odwołuje się do Ostatniej Wieczerzy Chrystusa z uczniami z okazji święta Paschy, kiedy to ustanowił On sakrament Eucharystii. Wskazuje na ścisły związek Wielkanocy i Eucharystii, które uobecniają śmierć i zmartwychwstanie Jezusa oraz stanowią centrum życia liturgicznego i sakramentalnego Kościoła. Wielkanoc jest najważniejszą uroczystością roku liturgicznego, a Eucharystia najważniejszym sakramentem - źródłem i szczytem życia chrześcijańskiego. Eucharystia jest „Sakramentem sakramentów”, Wielkanoc zaś „Uroczystością uroczystości”. Dlatego, jeśli ktoś tylko raz w roku przystępuje do Komunii Świętej, powinien to czynić w tym najważniejszym okresie roku liturgicznego. Zapytajmy: Czy znamy prawdziwą wartość Eucharystii i czy właściwie przygotowujemy się do niej? Czy pragniemy częstego posilania się Eucharystycznym Pokarmem? Zapamiętajmy: „Trzecie przykazanie kościelne (...) określa minimum w przyjmowaniu Ciała i Krwi Pańskiej w związku ze świętami wielkanocnymi, które są źródłem i centrum liturgii chrześcijańskiej” (KKK 2042). „Każdy wierny po przyjęciu Najświętszej Eucharystii po raz pierwszy ma obowiązek przyjmować ją przynajmniej raz w roku”.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy maj – miesiąc, który w naszej polskiej tradycji jest naznaczony modlitwą razem z Maryją, Matką Jezusa i przez Jej wstawiennictwo. Będziemy Ją prosić, by nam pomagała przyjmować i wypełniać naukę Jej Syna, by nas uczyła pełnić wolę Boga.

Dzisiaj zapraszamy na pierwsze majowe nabożeństwo po Mszy św. o godz. 11⁰⁰. Na wspólnym śpiewie litanii loretańskiej będziemy spotykać się codziennie po wieczornej Eucharystii.

2. Podczas dzisiejszej modlitwy maryjnej będziemy modlić się w intencji ludzi pracy. 1 maja obchodzimy wspomnienie Świętego Józefa Rzemieślnika. W tym roku przypada ono dzisiaj, czyli w niedzielę, która rangą jest ważniejsza niż to wspomnienie. W modlitwie będziemy prosić dobrego Boga, aby podejmowany przez ludzi pracy trud przynosił im osobistą satysfakcję i zapewniał środki do życia. Będziemy modlić się też za tych, którzy poszukują pracy, by spotykali życzliwych ludzi gotowych pospieszyć im z pomocą.

3. We wtorek, 3 maja przypada uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski i głównej patronki naszej Ojczyzny. To również 225. rocznica uchwalenia Konstytucji 3 maja. Przyjdźmy w tym dniu do kościoła na Mszę Świętą. Msze Święte będą odprawione o godz. 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰ i 18⁰⁰. Niech przez ten cały świąteczny dzień towarzyszy nam modlitwa za Polskę i za Polaków w kraju i na emigracji. Również jutro, z okazji Dnia Polonii i Dnia Flagi, w swoich prywatnych pacierzach czy przez udział we Mszy Świętej wyrażmy troskę o duchowy i materialny ład i rozwój w naszej Ojczyźnie.

4. W szóstym tygodniu Wielkanocy zanosimy swoje błaganie do Boga o dobre urodzaje i za kraje głodujące. Ta intencja towarzyszy nam będzie podczas nabożeństw majowych. Razem z Maryją będziemy prosić dobrego Boga, by błogosławił ludzkim wysiłkom, by przyniosły one obfity plon i aby nikomu nie brakowało codziennego chleba. Wtorkowe wołanie w intencji Ojczyzny jest także okazją do modlitwy o to, by w naszym kraju nikt nie cierpiał z powodu biedy, głodu i aby ciężka praca rolników była doceniana i godziwie wynagradzana.

5. W tym tygodniu przypadają pierwszy czwartek, pierwszy piątek i pierwsza sobota miesiąca. W czwartek razem z Maryją będziemy się modlić o święte powołania zakonne i kapłańskie. W piątek przed południem odwiedzimy starszych i chorych parafian z Komunią Świętą, po południu, od 17⁰⁰ będzie okazja do spowiedzi.

6. W przyszłą niedzielę przypada uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Msze Święte jak w każdą niedzielę.

7. **Składamy najserdeczniejsze życzenia solenizantom i jubilatom tygodnia, szczególnie Ks. Inf. Henrykowi Jankowskiemu z okazji 80 urodzin. Msza Św. w intencji Ks. Infułata w środę 3 maja o godz. 11⁰⁰ – Zapraszamy**

Wasz Proboszcz

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- w **poniedziałek**, 02 maja – **św. Atanazy Wielki z Aleksandrii**, biskup i Doktor Kościoła, jeden z wybitnych Ojców Kościoła broniących bóstwa Chrystusa oraz autor znakomitych dzieł w obronie wiary;
- w **środe**, 04 maja – **św. Florian**, rzymski żołnierz i męczennik, patron i orędownik strażaków oraz hutników;
- w **piątek**, 06 maja – **święci Apostołowie Filip i Jakub**. Filip do Jezusa przyprowadził Natanaela (Bartłomieja) i prosił Mistra, by pokazał mu Ojca; Jakub, zwany Młodszy, to aktywny uczestnik tzw. Soboru Jerozolimskiego i przewodniczący gminy chrześcijańskiej w Jerozolimie, któremu przypisuje się autorstwo jednego z nowotestamentalnych listów.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedzielę: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – CzW. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl